

Міністерство освіти і науки України

Охтирський коледж СНАУ

**Пам'ять героїв
стукає в наші серця**
*(Сценарій виховного заходу
в бібліотеці
Охтирського коледжу СНАУ)*

2016 рік

Автор: Бережна Оксана Анатоліївна

Рецензент: Абу Хамад Ірина Миколаївна

Мета: вшанування пам'яті героїв Небесної сотні, виховання патріотизму, національної гордості, любові до України. Згадати героїв, які ціною власного життя відстоюють інтереси європейського майбутнього держави.

Обладнання: книжкова виставка, телевізор, DVD програвач, комп'ютер, папки з матеріалами про учасників подій.

Доброго дня , шановні присутні !

Час... У кожного із нас із ним свої рахунки , а у України-особливі: більше 350-ти років боротьби за Незалежність!

І ось XXI століття. Вибух непокори і гідності проти тих , хто ціною брехні і хворих амбіцій хотів повернути Україну назад в рабство.

Та воля людей і прагнення до цивілізованого людського життя перемагає.

Пророчі слова Тараса Григоровича Шевченка підняли тих , хто ціною власного життя залишиться в пам'яті українського народу.

Сьогодні ми зібралися , щоб вшанувати їх подвиг і самопожертву. Є можливість обговорити, побачити все те, з чого розпочинались події, які сколихнули весь світ.

До слова слово, наче вишиванку,
В народну пам'ять золоті стьожки
І кожне покоління на світанку
По них життя рівнятиме стежки.

Пам'ять героїв стукає в наші серця

11-го лютого 2015-го року, Указом Президента України «Про вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні» в країні встановлено особливий пам'ятний день – «День Героїв Небесної Сотні», який відзначається тепер щорічно 20-го лютого.

У цьому документі сказано: «На підтримку ініціатив громадськості та з метою увічнення великої людської, громадської і національної відваги та самовідданості, сили духу і стійкості громадян, завдяки яким змінено хід історії нашої держави, гідного вшанування подвигу Героїв Небесної Сотні, які віддали своє життя під час Революції гідності (листопад 2013 року – лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України»

Революція гідності або ж Єврореволюція, Євромайдан проходила з листопада 2013 по лютий 2014. Чому ж днем пам'яті героїв Небесної Сотні стало 20 лютого? Бо саме у цей день силові структури вперше відкрито стали

застосовувати справжню зброю проти учасників революції. Рівно рік назад у Києві загинуло 67 людей, яких підступно вбивали, не даючи жодного шансу.

Сотні історій, сотня людських життів, сотня нових зірочок на українському небосхилі, сотня героїв! Сьогодні ми поговоримо про декого з них, але згадаємо всіх, бо не маємо права забувати!

І прозріли незрячі, і почули оглухлі, і встали з колін німі раби, і збудували в серці України в Києві нову країну – Майдан – твердиню гідності, честі, свободи, чесності, правди, сили духу. Дорогою ціною-ціною власного життя-«боролися і побороти, бо з нами Бог, бо в своїй хаті своя правда, і сила, і воля».

Сторіччями здригався мій народ

Від ярм, від зрад й кривавих заворушень,

І мову як духовний оплот

Втирали в бруд прямисінько у душах.

Шевченко вмер. І лесі вже нема.

Є незалежність. Є уже свобода.

І все одно ще темно від примар.

І все одно щось гірко труїть воду.

1 Ведучий: Здавалося все скінчилося, давно минуло і більш ніхто не пройде шляхом тих кривавих дій. Та не так здавалося, як вже сталось. Бо робиться з тобою, чому ти плачеш, Україно?

Перегляд відео «Євромайдан – це повинен побачити кожен»

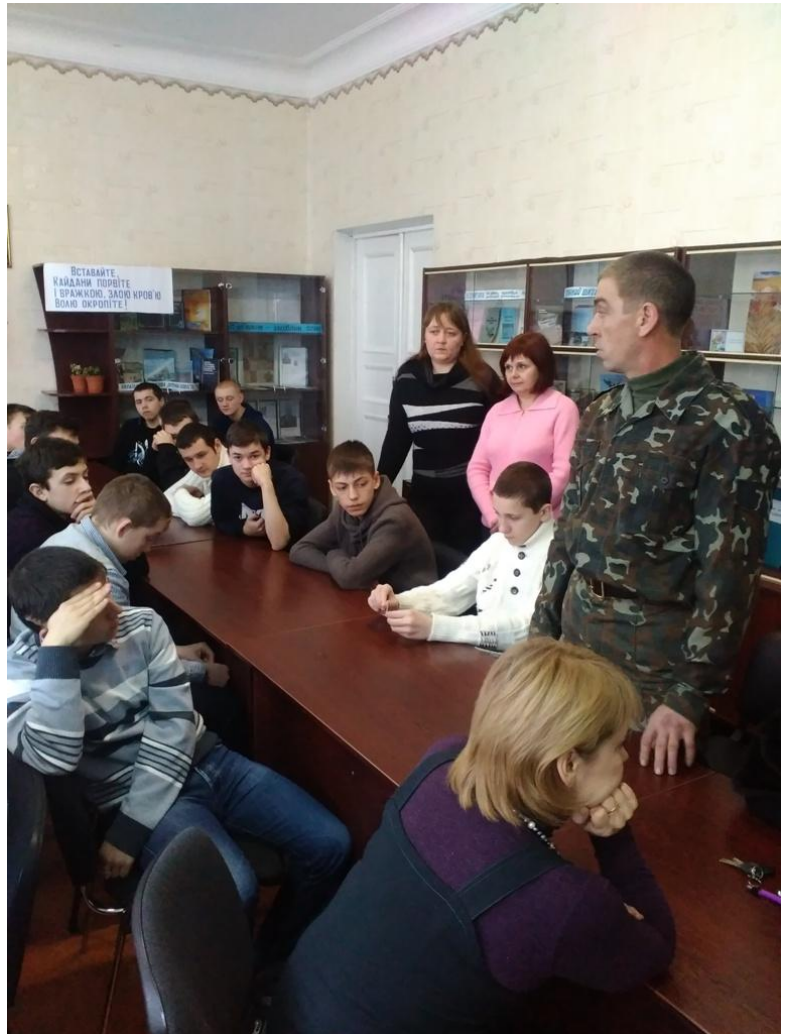
2 Ведучий: 30 листопада у Києві на Майдан вийшли сотні молодих студентів, які всіляко підкреслювали мирний характер своєї акції. Злочинна влада вчинила замах на мирний протест і на декларовані цими молодими людьми загальноєвропейські цінності. Десятки протестувальників було по звирячому побиті спецпідрозділами міліції і у важкому стані потрапили до лікарень, а доля багатьох з них невідома і до сьогодні.

3 Ведучий:

Шоковані замахом на основоположника права і свободи людини та побиття мирних студентів, сотні тисяч українців вийшли на Майдан Незалежності, вимагаючи покарання винних у побитті студентів та відставки злочинної влади.

4 Ведучий:

Після двох місяців мирних протестів підтримка мітингувальників зростала. Замість того, щоб мирно врегулювати ситуацію, 18 лютого тодішня влада на чолі з

президентом Януковичем віддала злочинний наказ застосувати зброю і зробити «зачитку» Майдану, застосовуючи водомети, бронетранспортери і вогнепальну зброю.

1 Ведучий: Постріл, другий, розірвалася тиша, і нестерпний біль...Кров, вогонь, стрілянина на ураження...Знову смерті, поранені, відірвані руки, проламані голови, вибиті очі, покалічені жінки, поранені священники.

2 Ведучий: Справжні бої розгорталися в центрі Києва 18-20 лютого на вулицях Інститутській, Грушевського, на Європейській площі, майдані, у Маріїнському парку! Навколо вибухи, стогін, горе. До нас прийшла війна.

3 Ведучий: Справжня кровопролитна війна. Нас намагалися винищити за бажання мати людську гідність і самим обирати своє життя. Настав той час, коли кожен українець мав зробити вибір: або ти станеш рабом, або будеш вільною людиною і житимеш у вільній державі.

4 Ведучий: На очах у всього світу влада розстрілювала свій народ. Майдан оточили з усіх боків, взяли у щільне кільце. Та люди не здавалися. Співали Гімн. Зі сцени лунали молитви, патріотичні пісні.

1 Ведучий: Проти мирних мітингувальників кинули Внутрішні війська, спецпідрозділи «Беркут», на дахах будинків розмістили снайперів, завозили проплачених «тітутшок». В один день тисячі мирних людей стали солдатами свого народу.

2 Ведучий: В вогні та диму страдають мої міста. А найбільше серце обливається кров'ю за сотні дочок і синів, які загинули від куль власної влади. Ще болять і кровоточать рани, земля захлинається від крові та сліз матерів, сестер, побратимів.

Складна і бурхлива твоя доля, рідне земле!

Знову топчуть по тобі орди чужинців, ворожі пазурі роздирають твоє тіло. Дітей твоїх ведуть загарбники у неволю. Над тобою і досі свистять гостродзьобі стріли, чорною смертю дихають жерла гармат, шугають ненависні залізні круки, вирують нескінченні битви за твою честь і свободу. Ворог імені твого справжнього не визнає.

3 Ведучий: Верніть нам наше небо, верніть нас спокій. Навіщо ви прийшли з війною? Навіщо ви нас окільцювали колонами своїх багнетів? За що прийшли воювати? Ми вистоїмо брат за брата. У нас воля – її не візьме автомат. І ми не здамося без бою. Усі собори хай б'ють набат!

4 Ведучий:

Іде війна, І це мені не сниться.

Іде... чи в брід, чи навмання.

В ній переходять всі границі

І вороги, і їх брехня. Іде війна, як темний морок ночі.

І бреше підлий ворог в очі

І «по-братерськи» цілить в спину.

Іде війна, не нами розпочата.

Запущена із ззовні, наче вірус.

І крутяться машини коліщата:

Смерть – в плюс. Життя – у мінус.

Іде війна. Немов вогню лавина.

Не видно ні кінця в ній, ані дна.

Синів своїх хоронить Україна

І в цифри перейшли вже імена!

Кожен з героїв, як і ми з вами, мали свою сім'ю, батьків, друзів, захоплення, свої симпатії і свої невідкладні справи. Але поклик їхньої душі саме в цей час призвав їх до боротьби за вільну, демократичну, чесну Україну.

1 Ведучий:

І ніхто нас не роз'єднає,

нас ніколи ніхто не здолає.

Ми тут вільні, царям не вклонимося,
ми ніколи їм не підкоримося!
Бо нам воля дорожче золота.
Наше слово б'є краще молота.
Я і ти – це велика сила.
Я і ти – це і є Україна.

2 Ведучий:

Посеред поля, ніжно-золотого,
Стоїть Вона – замислена й сумна.
Там, вдалині, видніються дороги,
Та важливіша з них лише одна.
Дорога в мир, у затишок, у спокій,
Там, де немає пострілів війни!
Там, де дружин немає одиноких,
Там, де живі у матері сини.
Там, де маленька доня разом з татком
Малює сонечко і синю квітку,
Струмочок і веселку біля хатки,
Там, де малесенькі не плачуть дітки.
Де синє небо, як сльоза, прозоре,
І жодної хмариночки на нім,
Вночі мов цвіт калини, сяють зорі,
Де мир прийшов у найрідніший дім.
Стоїть вона, віки буде стояти,
І на коліна не впаде ніколи.

Це України- рідна моя мати!

Стоїть незламна й горда серед поля...

Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх героїв. Хай пам'ять про них згуртує нас, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови про всіх невинно убитих. Вони згасли як зорі. Нехай кожен з нас торкнеться пам'яттю цього священного вогню – частинки вічного. А світло цієї свічки хай буде даниною тим, хто навечно пішов від нас, хто заради торжества справедливості жертвував собою.

(під мелодію гімну Небесної сотні запалену свічку передати із рук в руки).

На завершення хочеться сказати: «Люди, бережіть серце своїх, щоб не стали каменем : розбудуйте в душах Божий храм, щоб не повторити великий гріх.»

.....

Виховний захід «Пам'ять героїв стукає в наші серця»

Виховний захід «Пам'ять героїв стукає в наші серця»

*Книжкова виставка до виховного заходу
«Пам'ять героїв стукає в наші серця»»*

Виховний захід «Пам'ять героїв стукає в наші серця»

